

Psalm 40 : 7 – 9

Thema: Hier ben ik

Lezen: Psalm 40

Hebreeën 10 : 1 - 7

Tekst: Psalm 40 : 7 - 9

Zingen: Psalm 40 : 1 en 2

Zingen: Sela U bent hier (voor het gebed)

Zingen: Psalm 40 : 3 en 4 (na de lezing)

Zingen: Psalm 40 : 7 (na de belijdenis)

Zingen: Opwekking 710 (na de collecte, voor de zegen)

Zingen: Lied 415 : 3 (Liedboek Nieuw)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Een warm hart

Het kan je goed doen. Zo'n psalm. Vol verlangen. Daar begint hij mee. Verlangen naar God. Daar sluit David zijn lied ook mee af. "Mijn God, wacht niet langer". De man blijft hunkeren naar God. Niet in een stil hoekje. Hij is in de rauwe werkelijkheid.

Rampen omringen hem, vers 13. Hij ziet geen uitweg. We hebben er net van gezongen. Hij heeft met zijn voeten in de

modder gestaan, glibberig slijk (vers 2). Hij is uit de put
getrokken. Uit de grafkuil gered. Hij had gedacht: dit is het
einde. Ik ben er geweest. Geen plek meer voor mij op aarde.
Maar God boog zich neer. God in de hemel, David in de kuil.
God buigt zich diep, rekt zijn arm uit. Pakt David vast, trekt hem
omhoog. Gered uit een bijna-dood-ervaring. Dit vergeet hij nooit
meer. Het leven wordt anders. Elke dag een extra geschenk.
Als die patiënt in het ziekenhuis. Dokter zegt: “we hadden
ernstige twijfels of u het zou overleven”. Een paar week later
loopt hij het ziekenhuis uit. Dan is het leven nooit meer als
daarvoor. Hoe zul je God bedanken? David begint te zingen.
Veel wonderen hebt u verricht. Te veel om te vertellen. Geen
woorden voor. God is zó machtig goed! Als je een keer begint
te vertellen van God...houdt het niet weer op. Waar kom je God
niet tegen? Waar zie je niet de knipogen uit de hemel? Waar
kun je niet allemaal voor danken? Het kan je goed doen zo'n
psalm. Hoezo eigenlijk? Waarom raakt het mij? Ik maak het
duidelijk aan een column uit het Nederlands Dagblad (zaterdag
26 januari). Over **futloosheid**. De schrijver, Wim Dekker legt uit

wat hij daarmee bedoelt:... "geloof is niet altijd eenvoudig vol te houden. Wanneer je wekelijks een steeds verder vergrijzende kerk bezoekt, hoort dat de kerkgang sneller daalt en je om je heen mensen af ziet haken, dan krijg je steeds vaker het gevoel dat je gekke Henkie bent door wel vol te houden. Geloof is soms een tijdje futloos, meer vormendienst dan ervaring".

Dekker hoort verhalen van kerkverlating en ongeloof. Telkens valt het hem op, hoe velen bijna terloops, uit hun geloof zijn gevallen. Je hoort dan "het stelde al een tijdje niet zo veel meer voor en op enig moment realiseerde ik mij dat ik het eigenlijk niet eens zo mis". Geloof dat langzaam doodbloedt. Zoals relaties langzaam uitdoven. Het vuur is er uit.

Herkenbaar. Al geldt dat niet voor ieder die zich aan de gemeente onttrekt. We zullen straks van vier broeders en zusters horen, die zich wel onttrekken, maar bij wie je niet kunt zeggen dat het geloof uitgeblust is. Maar toch: wie merkt dat niet in zijn omgeving. Hoe blijft *jouw* geloof levend? Zoals het in deze psalm klinkt. Gezongen met warm verlangen. Het kan je

goed doen. Zo'n psalm. Of je wordt er jaloers van. Kon jij maar zo enthousiast zijn als David. Wat is zijn geheim?

De oren uitgegraven

De fut is er bij David niet uit. God heeft zoveel voor hem en het volk gedaan. Hij gaat voor God! Wat zal hij eens doen! Offers brengen, giften storten in de offerschaal bij de tempel.

Brandoffers, zondoffers brengen, zou hij dat doen? De tekst zegt: God vraagt die offers niet. Hoezo? God wilde toch offers. Hij had zélf aan gegeven hoe ze die moesten brengen. Het stond keurig in de wet. Daar hadden de Israëlieten het gelezen. God wil offers! Mooie offers. Gaaf. Zonder gebrek. Daar draaide de tempeldienst om. Priesters deden niet anders dan offeren. Heel precies. Hun werk was heilig! Ze hadden de woorden uit Gods wet correct gelezen. De rituelen volgens voorschrift uitgevoerd.

Maar hier staat: dat is niet wat God vraagt. Hij heeft er geen lust in, het doet Hem geen goed, Hij kan er niet blij om zijn. Waar zit hem dat op vast? Dat moet dít zijn. Het draait bij de Heer niet om het opvolgen van instructies over offerdieren, stenen altaren

en offervuur. Dat is niet de echte dienst aan God. Wat is hier aan de hand? Waar is de trein uit de rails gelopen? Dat ze de Bijbel op een verkeerde manier hadden gelezen. Je kunt de Bijbel lezen als een studieboek, waarin moeilijke problemen besproken worden. Of als een boek vol informatie over God, of een wetboek vol regels over de dienst in de tabernakel. Je kunt er allerlei geschiedenissen in lezen. Boeiende verhalen over vroeger. Maar is dat voldoende? Blijft de Bijbel niet op een afstand? Verbaas je niet, dat zo bijbel lezen een keer sleur wordt. De informatie van heel wat verhalen heb je al zo vaak gehoord. Je weet het nu wel, dat Jezus over het water heeft gelopen, de verlamde weer kon gaan, het verhaal van de verloren zoon is eindeloos verteld, en de Bergrede van Jezus ken je zowat uit je hoofd. De wet, de tien geboden, raakt het je, als die voorgelezen wordt in de kerk? **Of** het is te bekend, wat er in de Bijbel staat...**of** het is te moeilijk, je begrijpt er niets van. Het probleem is vaak: het komt niet binnen. Ik zeg niet, dat dit bij iedereen zo is. Ik bedoel aan te geven: dat is de verzoeking van het Bijbel lezen. Dat het een sleur wordt. De

schriftlezing is gedaan, we zingen een lied, en gaan over tot de orde van de dag. Ik vind dat best herkenbaar. Je doet de Bijbel dicht, en ja, wat heb je nu eigenlijk gelezen? Lezen, goed lezen is een kunst. Studeren in de Bijbel, mijn dagelijks werk, een kunst op zich. Want de prediker is er niet, als hij Griekse en Hebreeuwse woordjes kan vertalen, en kan uitleggen wat er in de Bijbel staat. Als hij mooie verbanden weet te leggen, van Psalm 40 naar Hebrëen 10. Dat moet wel gebeuren. Trouw gebeuren! Maar...voor je het weet heb je iets gemist!

Daar gaat onze tekst over. Er moet iets bij: “u hebt mijn oren voor u geopend”. Je hebt niet alleen met een gedrukte tekst te maken. Je moet niet alleen lezen, met je ogen. Je hebt ook oren. God heeft daar iets mee gedaan. Uitgegraven, staat er in het Hebreeuws. We pakken dit beeld. Uitgraven. Als **een kind dat speelt** aan het strand. Met een schepje graaft het een gat, steeds dieper. Zo is de Heer aan het graven gegaan. De oren gegraven. Probeer het je in te denken. Dat zal niet makkelijk zijn. Maar vooruit. Een hoofd met ogen, een neus en een mond. Maar op de plek waar normaal de oren zitten, is het

hoofd glad. Een ondoordringbaar oppervlak. Keihard gebeente.

De Heer kan zeggen wat Hij wil, maar het komt niet binnen.

God neemt een hamer en een pikhouweel, bij wijze van spreken. Hij bewerkt de gladde schedel. Er ontstaat een gang, een gehoorgang, het oor wordt uitgehouwen. **Een** opening, God krijgt toegang tot de binnenkant van de mens, Hij dringt door in zijn geest en hart. Het gehoor, Gods geschenk.

Er is verschil tussen lezen en horen. Als ik 's morgens met mijn hoofd achter de krant zit te lezen, neem ik informatie op. Maar als ik de stem van mijn vrouw hoor...brengt dát mij in beweging.

Lezen is wat! Horen is veel! Er is God veel aan gelegen om bij ons binnen te komen. Dat we zijn stem horen. Het lied van Sela zingt: "Leer mij steeds meer uw stem verstaan, kom tot mij en spreek mij aan". God heeft er werk van. Er moet gegraven

worden! De oren zitten verstopt. **Er** komt nogal wat zooi

binnen. Allerlei cultureel lawaai via de radio, wegwerproddels, laag-bij-de-gronds geklets. Je zou er oorsuizen van krijgen. Al

dat audiogebeuren koekt als oorsmeer aan, de oren raken

verstopt. Je hoort Gods stem niet meer. Dus zit er maar een

ding op: weer graven. God graaft zich een weg door de gehoorgang. Want wat wil Hij? Jouw binnenste bereiken. Je trommel-vliezen aanraken, dieper...de klankbodem van je hart, Hij wil gehoor in je hoofd! Daar gaat deze Psalm over. Over jouw binnenkant. Het is Hem niet genoeg, dat je in de kerk zit. Al zit je hier zes keer per zondag. God wil jouw binnenkant. Weet je wat Hij graag ziet? Een hart vol verlangen. Het begin van de Psalm. Wachten op God...eind van de Psalm. God ziet graag warme harten! Toen Jezus aan de Emmaüsgangers de schrift uitlegde, werden hun harten brandende in hen (Lukas 24) Harten die bij God geluk zoeken (vers 17 van deze Psalm). Het is zó goed om dicht bij God te zijn, in de kerk bijvoorbeeld, als je maar even kunt, ben je er bij. Zó'n hart krijg je als je zijn stem hoort. Als de Bijbel opengaat hier. Dat is niet voor de show. Spits je oren. Hoor je Gods stem door het gelezen woord heen? Dat vraagt aandacht. Oefening in luisteren. Het is niet gemakkelijk. De ene dag lukt het beter dan de andere. Vandaar de kerkgang: de dominee is er speciaal voor geroepen, Gods stem zelf te horen...daar wordt hij om zo te zeggen voor

opgeleid...zélf luisteren, uren zoeken naar Gods stem in de Schrift. En dán te vertolken naar de gemeente, wat hij van God gehoord heeft. Dat is een plus van de verkondiging. En U als gemeente wordt aangesproken: “wie oren heeft die hore”. Het refrein in Openbaring 2 en 3. De brieven aan de 7 gemeenten: “Wie oren heeft moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt”. Geliefde gemeente, gezegend zijn de oren, die gegraven zijn, wijd open voor Gods stem, die in beweging zet. Wat gebeurt er dan met jou? Je zegt:

Hier ben ik

Je voelt dat je vol in beeld bent. Persoonlijk. “Hier ben ik, over mij is in de boekrol geschreven” (vers 8). Natuurlijk, **David** kan dat zeggen. Hij wordt in de Bijbel vaak genoemd. De verhalen zijn bekend. David en Goliath. David en de Filistijnen. David en Bathseba. David en Absalom. Spannende verhalen, zondige verhalen. Over mij is in de boekrol geschreven, logisch dat David dit zegt.

Weet je wie het óók gezegd heeft? **Christus**. Bij zijn komst in de wereld. We hebben het gelezen. Hebreeën 10. In de boekrol staat over mij geschreven! De hele Bijbel staat vol van Jezus. De Messias. De beloofde. De Verlosser. De Bevrijder. Vanaf de eerste hoofdstukken in de Bijbel. Het gaat maar door. Wie het Oude Testament leest, zonder Jezus te zien, moet beter lezen. Soms heel uitgesproken, andere keren tussen de regels door...altijd is Jezus er. Hij zei zelf tegen de Farizeeën: jullie onderzoeken de Schriften...en deze zijn het die van mij getuigen (Johannes 5 : 39). "Het gaat allemaal over mij". Genesis, Prediker, Job, Jesaja, de Psalmen. Christus komt op aarde en zegt: Hier ben ik. Dat klinkt als: Hier ben ik dan eindelijk. Al zoveel jaren ging het over mij. Eeuwenlang verwacht. Nu bén ik er dan ook! Jullie kénnen mij al. Uit de Oude geschriften. Nu ben ik hier in jullie vlees en bloed. God heeft mij een lichaam gegeven (Hebreeën 10 : 5). Open oren had Jezus al. Van eeuwigheid had Hij de stem van Vader gehoord. Maar een lichaam, dat had Hij nu nodig. Hij kreeg het, in Bethlehem. Als baby. Om één van ons te zijn. Mens onder de

mensen. Het evangelie moest óns vlees en bloed binnen gaan. In dat lichaam was Hij één en al oor. Als één wist wat luisteren was, de stem van God opvangen en met heel zijn lichaam in beweging komen...dan Híj. Zijn lichaam heeft zich van top tot teen er naar gezet. Als het honger moest lijden, leed het honger, als het verdriet moest hebben, kwamen de tranen, als het bloeden moest líet Hij zich geselen. Het evangelie van Christus moest in de Bijbel te lezen zijn, maar ook in het lichaam beleefd! Want het moest voor óns te pakken zijn. Niet zweverig boven lijf en leden hangen. Maar aan te raken in ons lichamelijke bestaan. Wij moesten ontdekken: dit gaat over ons. In de Bijbel is **over mij** geschreven. Je naam staat niet in de Bijbel. Maar je leven staat er in. De verhalen, van David en Jezus...jouw verhalen. De verloren zoon, gaat over jou! De barmhartige Samaritaan... heeft alles met u te maken. Christus stond op uit de dood...dat verhaal pas jij in. Jezus brengt een nieuwe hemel op de nieuwe aarde...dat is jouw voorland. Psalm 139 over de baby, die in de moeder geweven werd, dat

ben jij! Dát zegt de stem van God. Als je goed luistert. Hij laat jou jezelf herkennen.

Het Woord moet handen en voeten krijgen in ons bestaan. Wij moeten het ook kunnen zeggen: “Hier ben ik”. God, U hebt het steeds maar over mij! Nou, hier bèn ik.

Om uw wil te doen

Dat is niet parmantig bedoeld. Niet arrogant, “kijk mij eens; God mag wel blij zijn dat ik er ook nog ben”. Nee, je stelt je ter beschikking. Aan God. Hier ben ik, om U te dienen. Dat wil je graag. David verlangde er naar, zegt vers 9. Dat heeft God met zijn stem bereikt: Gods wet in zijn binnenste. David koestert Gods geboden. Als een schat. Hij wil één ding heel graag: doen wat God wil. Dat wilde Christus ook. Het was zijn eten en drinken om Gods wil te doen. Dat wilde Hij al zijn lijdensdagen. Daarom heb ik deze Psalm gekozen. Nu we over een paar weken Jezus' lijden gaan gedenken. De tekst zet zijn lijdensweg in de sleutel van de gehoorzaamheid. Hij móest lijden. **En** toen het erop aan kwam bad Hij : Niet mijn wil, maar

uw wil geschiede. Zó diep zat het verlangen bij Hem. En nu is dit aan het slot de vraag: herken jij je in dát verhaal? Jezus heeft laten zien dat het kán. Van top tot teen, van oor tot oor gehoorzaam zijn. Gods stem had hem op dat spoor gezet. Hij zei: “Hier ben ik”. Zeg jij dat? “Hier ben ik”? “Uw wil te doen, verlang ik, diep in mij koester ik uw wet”? Vind jij die wet ook zo góed voor jou, voor de mensen? Kun je ervan genieten, hoe wijs Gods gebod is? Zit hij diep van binnen, als een kostbare schat in je hart? Wordt je er enthousiast van? Maakt het je hart warm, vurig? “Zie hier ben ik”, je zegt: ik wil uw dienstknecht zijn, als een dienstmeisje wil ik mijn leven geven. Mag ik? Hier ben ik. Uw stem, Heer, ik herken die in uw Woord, in de preek, uw stem is me zo lief, ik wíl er niet langer doof voor zijn. Ik wíl niet zonder uw wet. Ik verlang er naar. “Zie hier ben ik, om uw wil te doen...” Gehoorzaam te zijn. Dé manier om God te eren. Als ons binnenste koud is, hoeven offers niet. Offers van tijd, geld, liederen zingen, zingen kan dubbel bidden zijn, de mooiste liturgieën...als je niet gehoorzaam naar zijn stem luistert, hoeft het allemaal niet van de Heer. Hij kijkt naar het

hart. Is daar verlangen naar Gód? Houd je van Zijn wet? Heb je Hém echt van harte lief? Zeg dan maar gerust: “Heer, hier ben ik”. Je bent van harte welkom. Bij Vader thuis! Om Hem te dienen. Amen.